

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.061/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Hornyák Gyula ügyvéd

(cím2.)

Az alperes: Felszámolók Névjegyzékét Vezető Hatóság

(cím3)

Az alperes képviselője: Karl, Verasztó, Bleyer Ügyvédi Iroda,

Dr. Karl Gábor Csaba ügyvéd

(cím4)

A per tárgya: felszámolói névjegyzékbe való felvétel tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 38.K.702.305/2020/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 38.K.702.305/2020/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000,- (egyszázötvenezer) forint együttes elsőfokú- és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az állami adóhatóság felhívására az ott megjelölt módon és számlára 30.000,- (harmincezer) forint kereseti és 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kormány a Hivatalos Értesítő 2013. április 15-én megjelent számában a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27/A. § (2) bekezdése, valamint a felszámolók névjegyzékéről szóló 114/2006. (V.12.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) 3. §-a alapján a felszámolói névjegyzékbe történő felvételre nyilvános pályázatot tett közzé. A pályázati felhívás szerint a pályázattal összesen maximum 170 pontot lehetett elérni, ebből a formai-tartalmi értékelésre 1-80 pont, míg a szakmai és gazdasági tevékenység-szakmai program értékelésére 1-90 pont volt adható.

A Kormány a keretszámot 130-ban határozta meg. A pályázati határidő lejártáig 344 pályázat, köztük a felperes pályázata is megérkezett.

[2] A beérkezett pályázatokat a Korm.rendelet 3. § (4) bekezdése szerint 9 tagból álló értékelő bizottság értékelte, melynek során személyes meghallgatást is tartott, és a javaslatát tartalmazó jegyzőkönyvet az alperesi jogelődnek megküldte.

[3] Az alperes jogelődje az értékelő bizottság javaslatát elfogadva 2013. december 13-án kelt FNJ/77-3/2013. számú határozatában a felperes névjegyzékbe történő felvétel iránti kérelmét elutasította, majd FNJ/311/2014. számú határozatával a felperest a felszámolói névjegyzékből törölte. Az elutasító határozat indokolása szerint a felperes a maximálisan adható 170 pontból 142 pontot ért el, ebből a formai-tartalmi követelményekre 79, míg a szakmai tartalomra 63 pontot kapott. Az indokolás szerint a felperes amellett, hogy a kialakult sorrend szerinti 167 rangsorhelyet érte el, az új felszámolói névjegyzékbe történő felvételhez szükséges, a pályázatok értékelése során kialakult 144 pontos ponthatárt nem érte el.

[4] A felperes mindkét határozattal szemben keresetet terjesztett elő. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.34.336/2014/16. számú ítéletével a határozatokat hatályon kívül helyezte, és az alperes jogelődjét új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra vonatkozóan azt az útmutatást adta a hatóságnak, hogy az 1952. évi Pp. 339/B. §-ának megfelelően újra kell értékelni a pályázatot oly módon, hogy a határozat indokolásából tűnjön ki a pályázati felhívás 4.2.pont valamennyi alpontjában felsorolt szemponthoz rendelt okszerűen súlyozott pontszám. Az ítélet hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárásban a formai-tartalmi szempontokra kapott felperesi pontszám (79 pont) nem módosítható.

[5] Az alperes jogelődje a megismételt eljárásban 2016. július 26-án kelt FNVH/6677-4/2016-NFM számú határozatával megállapította, hogy a felperes a pályázata alapján a maximálisan adható 170 pontból 134 pontot ért el, és mivel a pályázatok értékelése során kialakult ponthatárt, a 144 pontot nem érte el, ezért a felperes új felszámolói névjegyzékbe való felvételére irányuló kérelmét ismételten elutasította. A határozat indokolása a felperes pályázatát a pályázati kiírásban meghatározott szempontrendszer alapján a határozat 2o oldalán (6-26.oldal) részletesen értékelte a pályázati felhívás 4.2. pontjának 4.2.1.-4.2.33 alpontjaiban rögzített szempontrendszer és az ezekhez rendelt pontrendszer figyelembevételével, és megállapította, hogy a felperes az erre a pályázati részre a maximálisan elérhető 90 pontból összesen 55 pontot ért el, amely a pályázat formai-tartalmi szempontú értékelésére adott 79 ponttal együtt, összesen 134 pont, a maximálisan adható 170 ponthoz képest.

[6] A felperes ezen határozattal szemben is keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi KMB bírált el, és 2017. június 27-én kelt, 24.K.33.423/2016/10. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Az ítélet indokolása szerint az alperes jogelődje megsértette a Ket. 59. § (4) bekezdése kógens rendelkezését azzal, hogy az értékelő bizottságot a megismételt eljárásban nem kereste meg. Megállapította, hogy a megismételt eljárásban az alperes nem új szempontrendszer kialakítása volt a feladata, hanem olyan, mérlegelésen alapuló okszerű döntés meghozatala, amely az értékelő bizottság szakvéleményén alapul. Hiányos szakvéleményre pedig megalapozott döntés nem volt alapítható, ezért a bíróság szerint az alperes jogelődje határozatát a Ket. 121. § (1) bekezdés f)

pontja alapján semmisnek értékelte, és a határozat érdemére vonatkozó kereseti kérelem vizsgálatát mellőzte. A bíróság a megismételt eljárásra azt írta elő az alperesnek, hogy az értékelő bizottságot fel kell hívni a szakvélemény kiegészítésére.

[7] Az ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyet a Kúria bírált el, és Kfv.IV.38.010/2017/8. számú, 2019. március 5-én kelt végzésével a Fővárosi KMB ítélete hatályon kívül helyezéséről és a bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasításáról döntött. A Kúria szerint a közigazgatási bíróság tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az alperes túllépte az ítélet indokolási kötelezettségét előíró iránymutatás kereteit azzal, hogy az értékelő bizottság javaslatának ismételt bekérését mellőzve korábbi javaslat ártékelésével új szempontrendszer kialakítása alapján döntött, ugyanis az alperes szabadon dönthette el a megismételt eljárásban, hogy szükség van-e a javaslat kiegészítésére. A Kúria álláspontja szerint ezért a közigazgatási bíróság tévedett, amikor az alperes döntését érdemben nem vizsgálta semmisségre hivatkozással, holott a határozat indokolása teljes körűen tartalmazta a pályázati kiírás egyes pontjaihoz kapcsolódó értékelést.

[8] A Kúria a bíróságnak az új eljárásra azt az útmutatást adta, hogy a felperes kifogásai mentén kell vizsgálnia az alperes által elvégzett mérlegelés okszerűségét, és érdemben kell állást foglalnia arról, hogy a bizonyítás körében a bizottság megkeresésére az előzményi iratok tükrében szükség volt-e, vagy elegendő volt az új eljárásban a felperesi pályázati dokumentáció ismételt áttekintése és értékelése.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

[9] A felperes a megismételt eljárásban fenntartotta az FNVH/6677-4/2016-NFM számú határozattal szemben eredetileg előterjesztett kereseti kérelmét, amelyben a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes jogelődje új eljárásra kötelezését kérte.

[10] Keresetében az 1952. évi Pp. 339/B. §-a és a Ket. 2. § (1), (2) bekezdés, valamint Ket. 4. § (1) bekezdése sérelmére hivatkozva állította, hogy az alperes a tényállást a megismételt eljárásban nem tárta fel kellő mértékben, személyes meghallgatást nem tartott, új értékelő lapot nem készített, döntése megalapozatlan. A felperes szerint az alperes az egyenlő bánásmód jogelvét megsértve alakított ki egy új szempontrendszert és bírálta el a kérelmeket, ezzel megsértette a Ket. 58. §-ában foglaltakat. Állította, hogy a tisztességes eljárás elvének megsértését jelentette, hogy különböző pályázatot különböző szempontok szerint ítélt meg, továbbá sérelmezte, hogy az alperes az új eljárást arra használta fel, hogy újraértékelve a pályázatot, még a korábbinál is kevesebb pontot állapítson meg.

[11] A megismételt eljárásban a felszámolói névjegyzékbe került pályázók nyilvános és összehasonlítható adatait tartalmazó kimutatást csatolt, amellyel azt kívánta bizonyítani, hogy a pályázati kérelmeket elbíráló értékelő bizottság tagjainak objektív tárgyilagos bírálata megkérdőjelezhető, állította, hogy a feltételeknél az előnyöket és a hátrányokat nem egységes szempontrendszer szerint, hanem minden pályázó esetében másként bírálták el, mely értékelő bizottsági értékelést a hatóság minden feltétel és ellenőrzés nélkül elfogadott.

[12] A megismételt eljárásban is fenntartotta a határozatban megállapított pontszámok értékelési szempontonként történő vitatását, kérte azok más pályázókkal való összehasonlítását is.

[13] A pályázati kiírás 4.2.1. pontjához kapcsolódó értékelés során kifogásolta, hogy nem volt érthető az értékelő bizottság értékelése, és állította, hogy további 1 pontot kellett volna kapnia erre a részre.

[14] A 4.2.2. pontértékelésénél sérelmezte, hogy az itt maximálisan adható 5 pont helyett csak 3 pontot kapott. Állította, hogy tévesen került hátrányként került értékelésre a jogerősen befejezett felszámolási eljárások átlagos átfutási időtartama, mert a rendes szabályok szerinti felszámolások többségét két év alatt befejezték, a két éven túli eljárások elhúzódásának oka az adósok ellen folyamatban lévő perek elhúzódása volt, melyek rövidítésére a felszámolónak nincs ráhatása, és nem volt ráhatása az egyezség megkötésére sem. Sérelmezte, hogy nem került előnyként értékelésre a felperes részéről kezdeményezett büntetőeljárások, és a követelések érvényesítésére indított eljárások száma.

[15] A 4.2.4. pont pályázati kiírásnál sérelmezte az 1 pont levonását, azt, hogy hátrányként értékelték hogy a honlapja bár kilenc nyelven volt elérhető, de csupán Google fordító használatával. Állította, hogy más felszámoló szervezetek honlapjai sem rendelkeznek idegen nyelvű oldalakkal, vagy csak kevés hányadban, és ha van egy idegen nyelvű oldal a honlapon, az csupán a társaságra vonatkozó adatokat jeleníti meg idegen nyelven, sem a hirdetések, sem a nyomtatványok, sem a fizetésektelenségi eljárások adatai nem találhatóak meg a honlapokon az idegen nyelvű érdeklődők részére. Hivatkozott arra, hogy az értékelő bizottság maximális pontszámmal jutalmazott olyan pályázót, ahol a honlap csupán magyarul és korlátozott tartalommal angolul volt megtekinthető, de keresőfunkcióval nem rendelkezett.

[16] A 4.2.6. pályázati kiírás esetében sérelmezte, hogy az alperes nem vizsgálta, és nem egységes szempontrendszer alapján értékelte a benyújtott pályázatokat, és állította, hogy az értékelő bizottság a felszámolói névjegyzékben szereplő 130 felszámoló tőkeszerkezetét az adott eljárásban nem vizsgálta, tekintettel arra, hogy az új felszámolóként a névjegyzékbe bekerült pályázók jelentős hányadának a jegyzett tőkéje csupán 500.000 forint volt, és többen voltak, akik a pályázati határidő benyújtása előtti rövid időben alakultak, tehát értékelhető mérleg nem állhatott rendelkezésre.

[17] A 4.2.7. pont esetében sérelmezte az 5 pont levonást, állította, hogy a hiánypótlási felhívásnak eleget téve bár csatolt nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy tiltott tevékenységi köre nincs, és állította, hogy a H.O.C. Kft. soha nem végzett raktározás, tárolás tevékenységet. Hivatkozott arra, hogy a pályázati kiírás ezen pontja kifejezetten a tevékenység folytatását tiltja meg, és nem a cégnyilvántartásba bejegyzett tevékenységi kör ténye számít. Hivatkozott arra is, hogy a névjegyzékbe első helyen maximális pontszámmal bekerült társaság pályázat benyújtásakor is rendelkezett olyan tevékenységi körrel, amely tiltott volt, és állította, hogy számos olyan társaság van, aki névjegyzékbe bekerült, és az alperes által nála kifogásolt feltételeknek nem tett eleget.

[18] A 4.2.12. pont szerinti pályázati feltétel, a jogszabályok megsértése miatt megszületett jogerős határozattal indokolt két pont levonását is sérelmezte, hivatkozva arra, hogy a jogsértések tényét állító határozatok nem tekinthetők súlyos mulasztásnak, és állította, hogy a névjegyzékbe került és maximális objektív pontszámot elért régi felszámoló cégek esetében életszerűtlen, hogy 10-20 éves felszámolói tevékenység során egy ízben sem volt olyan elbírált hitelezői kifogás, ahol a bíróság a hitelezői kifogást ne találta volna megalapozottnak, az értékelő bizottság azonban a felperes szerint valószínűleg e pályázók esetében a nyilatkozatokat nem vizsgálta.

[19] A 4.2.29. pályázati feltétel körében állította, hogy a felperesnek 3 pontot kellett volna kapnia, és nem 2 pontot, tekintve, hogy a felperesnek nem csak Győri, Debreceni és Budapest Környéki Törvényszék, hanem a Szegedi Törvényszék illetékességi területén is volt a pályázat benyújtásakor telephelye, és vállalta a Veszprémi Törvényszék illetékességi területén is fióktelep létrehozását, arra az esetre, ha névjegyzékbe bekerül. Állította, hogy az értékelő bizottság egy másik pályázónál a pályázó ezirányú vállalását elfogadta, és pozitívan értékelte.

[20] A 4.2.33. pont pályázati kiírásnál sérelmezte, hogy az elérhető maximális 30 pont helyett 12 pontot kapott, állította, hogy a pályázati kiírás ezen pontja nem üzleti tervet, hanem szakmai tervet várt, azaz a szakmai terv tartalmát nem lehetett volna üzleti tervvel szemben támasztott formai követelmények szerint vizsgálni. Álláspontja szerint a szakmai terv egy olyan dokumentum, amely tartalmazza a pályázó szakmai bemutatkozását, a szervezet bemutató értékelését, szakmai elképzeléseket, azt, hogy a tevékenységét miként kívánja felépíteni és folytatni. A felperes szerint a szakmai terv értékelésének indokolásából az állapítható meg, hogy nem következetes és nem ellentmondásmentes. Sérelmezte, hogy az értékelő bizottság minden újraértékelt pályázat esetében hiányolta az üzleti terv követelményeit tartalmazó elemzéseit és a pénzügyi tervet, úgy, hogy a pályázati kiírásban szakmai terv benyújtása volt a feladata. Hivatkozott más pályázók pályázatára, kifogásolta, hogy bár más pályázónál ugyanazon hiányosságokat kifogásolta az alperes, mégis 21-21 pontot kaptak a szakmai tervükben foglaltakra, azaz többet, mint a felperes.

[21] Az alperes a megismételt eljárásban fenntartotta az ellenkérelmében foglaltakat, a felperes keresetének az elutasítását indítványozta, a határozatban foglalt érvelésére hivatkozva. Állította, hogy nem sértette meg a felperes keresetében hivatkozott jogszabályokat, határozata megfelel az 1952.évi Pp. 339/B. § rendelkezéseinek, határozata nem jogszabálysértő. Állította, hogy a pontrendszer kialakításával kapcsolatban a jogerős ítéletben foglalt kötelezettségének eleget tett, hogy a felperes a megismételt eljárás alapját képező szempontrendszert a pályázat benyújtását megelőzően megismerte, és a szempontrendszer a megismételt eljárás alatt sem változott. Hivatkozott arra, hogy a megismételt eljárásban az értékelő bizottság javaslatának és értékelésének ismeretében súlyokat rendelt az egyes értékelési szempontokhoz, mellyel jogszabályi keretek között a 33/2014. (XI.7.) AB határozatban rögzített mérlegelési jogkörét gyakorolta.

[22] A más pályázókkal való összehasonlításra vonatkozó felperesi érveléssel kapcsolatban állította, hogy a közigazgatási perben összehasonlító vizsgálatnak nincs helye, mert az ügyfelek csak a saját ügyükben hozott határozat ellen nyújthatnak be keresetet, és utalt több kúriai döntésre, amelyek szerint a pert nem kezdeményező személyek pályázata a megismételt közigazgatási eljárásban sem értékelhető ismételt, és keresetőségi jog az ügyfelet csak a saját ügyében illeti meg.

[23] A pályázati kiírás szakmai tartalmára vonatkozó 4.2. és azok alpontjaira írt felperesi kereseti kérelemre részletesen, pontokba szedve reagált.

A Fővárosi Törvényszék ítélete

[24] A közigazgatási bíróság az alperes FNVH/6677-4/2016-NFM számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

[25] Megállapította, hogy egyrészt az 1952. évi Pp. 215. §-a, másrészt az eljárás megismételt jellegére tekintettel a felülvizsgálat terjedelmét vagy korlátját nem csak a kereset és ellenkérelem képezték, hanem egyrészt a Kúria Kfv.IV.38.010/2017/8. számú végzése, másrészt a Fővárosi KMB 2.K.34.336/2014/16. számú, az alperest új eljárásra kötelező jogerős ítéletében foglalt útmutatás előírása is. Megállapította, hogy a Kúria kötelező végzéséből következően a bíróság nem állapíthatta meg az értékelő bizottság ismételt megkeresése mellőzésével a Ket. 59. § (4) bekezdése megsértését, és a pályázatot el lehetett bírálni a rendelkezésre álló iratok és a felperes írásbeli nyilatkozatának okszerű mérlegelésével, továbbá nem volt indokolt újabb személyes meghallgatást tartani, azaz e körben az alperes nem követett el eljárásjogi jogsértést.

[26] Az ítélet indokolása a szakmai és gazdasági tevékenység, valamint a szakmai program alperes általi értékelését az alperes határozatában foglalt sorrendben végezte el, amely megfelelt a Hivatalos Értesítő 2013. évi 16. számában közzétett pályázati felhívás 4.2. pontja sorrendjének is.

[27] A 4.2.1. pont értékelése során nem állapított meg jogsértést.

[28] A 4.2.2. pont értékelése során, mely értékelésnél a határozat szerint a felperes két pont levonást kapott, megállapította, hogy a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes által értékelt körülmények egy részére a felperesnek nem volt ráhatása, másrészt nem derült ki a határozatból, hogy a pozitívumok amennyiben rögzítve lettek, akkor azt figyelembe vették. Ebből is következően a határozat indokolása a bíróság szerint okszerűtlen és egyoldalú volt. Megjegyezte, hogy az alperes a per során a felperes kifogásaira bár hivatkozott, ezeket azonban nem tudta érdemben vizsgálni, tekintve, hogy a kúriai gyakorlat szerint a határozat hiányosságai a perben tett nyilatkozatokkal nem orvosolhatóak. A bíróság szerint a határozat indokolása egyetlen olyan jogszabályt sem idézett, ami az értékelés tárgyát képező eljárások időtartamára a felperesnek az eljárás lezárására, a hitelezői választmány megalakítására, vagy a csődegyezség létrehozására vonatkozó kötelezettségeire vagy jogaira vonatkozott volna.

[29] A 4.2.4. pontban szereplő pályázati értékelési szempont körében az ítélet szerint a felperes alappal hivatkozott az egyenlő bánásmód követelményének alapelvére, hiszen az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 19. §-a a közigazgatási hatóságokra is kötelező, és utalt a Ket.-hez fűzött kommentárra, mely szerint sérti az ügyfélegyenlőség elvét, ha a hatóság több ügyfél esetén azonos tényállás mellett eltérő döntést hoz. Az ítélet indoka szerint azzal, hogy a Korm.rendelet 4. § (1a) bekezdése 2020. április 5-ével hatályba lépett módosítása szerint a

pályázó nyilvántartásba vételével kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárásban más pályázókat az ügyfél jogállás nem illeti meg, nem jelenti azt, hogy az egyenlő bánásmód megsértésének vizsgálata közigazgatási perekben kizárt lenne. Az ítélet indokolása a felperes által indítványozott összehasonlító vizsgálat elvégzése után megállapította, hogy az alperes nem azonos szempontrendszer alapján és részrehajló módon, a felperesre nézve hátrányosan értékelte azt a körülményt, hogy a honlap bár kilenc idegennyelven érhető el, de csak egy internetes fordító alkalmazás (Google fordító) segítségével jelenik meg, azaz jogsértően vont el 1 pontot a felperestől, megsértve a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét is.

[30] A bíróság szerint az alperesi döntés 4.2.4. pályázati feltétel értékelése összehasonlító vizsgálat elemzése nélkül sem felelt meg az okszerű értékelés követelményének, mert az alperes nem adott számot arról, hogy miért került a felperes honlapja esetében 1 pont levonásra, és azt sem tartalmazza, hogy az alperes angol nyelvű Google fordítója miért nem autentikus és pontos, illetve mely az a jogszabály, amely előírja, hogy honlap idegen nyelvű kialakítása során a pályázónak hiteles fordítást kell igénybe venni.

[31] A 4.2.6. pontban szereplő pályázati kiírás értékelésénél az ítélet indokolása azt állapította meg, hogy a határozatban szereplő értékelés hiányos, okszerűtlen, megalapozatlan, abból nem derül ki, hogy a leírtakat hátrányként vagy előnyként értékelték-e, a határozatból nem állapítható meg az sem, hogy miért került 1 pont levonásra, nem tárta fel az alperes a tényállást, okszerűtlen a mérlegelés is, azaz 1 pontos levonást a bíróság jogszerűtlennek vélte.

[32] A 4.2.7. pályázati kiírás feltétel értékelésénél, mely az összeférhetetlenség kérdését értékelte, a bíróság szerint a határozat jogsértő módon vont el 5 pontot a felperestől arra hivatkozással, hogy a pályázó 67,5%-os részesedéssel rendelkező tagja a H.O.C. Kft., a pályázati eljárásban (2013. június 17.–2013. december 13. között) a 4.1.9. alpontban felsorolt gazdasági tevékenységet, azaz raktározás, tárolási tevékenységet folytatott. A bíróság szerint ugyanis egyrészt az 1952. évi Pp. 339/A. §-a alapján a határozat meghozatalakor irányadó tények szerint kellett volna az értékelést elvégeznie, és figyelembe kellett volna vennie az eljárás megindítása óta bekövetkezett azon változást, hogy a cégnyilvántartás adatai szerint a határozat meghozatalakor már nem szerepelt a cégnyilvántartás adataiban ez az adat, másrészt a hátrányt nem a cégnyilvántartásban szereplő TEAOR bejegyzés jelentheti, hanem a tevékenység folytatása, harmadrészt a bíróság szerint az egyenlő bánásmód is megsértésre került, ugyanis a felperes más pályázókról szerzett adatai szerint- kiemelten az első helyen végzett pályázónál- pozitív diszkrimináció történt e pályázati feltételnél.

[33] A 4.2.12. pont pályázati feltételben szereplő feltétel értékelését a bíróság nem találta jogsértőnek.

[34] A 4.2.29. pont szerinti pályázati feltételben szereplő értékelési szempont körében megjegyezte, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Szegedi Törvényszéket figyelembe kellett volna venni, ellenben állította, hogy a Veszprémi Törvényszékre vonatkozó felperesi vállalat bár jogsértő módon nem vette figyelembe a pontozásnál az alperes, a jogsértés azonban nem hatott ki az ügy érdemére, mert ez esetben is ugyanannyi pont lett volna a felperes részére adható, mint négy törvényszék esetében, azaz az ezen pályázati feltételre adott 2 pont ebből a szempontból nem jogsértő. Megállapította azonban a bíróság,

hogy az alperes megsértette a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét, mivel az eljárás során becsatolt más pályázóra vonatkozó, névjegyzékbe került pályázó anyagából megállapítható volt, hogy az értékelésnél figyelembe vettek olyan törvényszéket is, melynek területén a pályázónak a pályázat benyújtásakor nem volt telephelye, arra nézve a pályázó csak vállalatot tett.

[35] A 4.2.33. pontban szereplő szakmai terv a bíróság szerint jogsértő módon került értékelésre, a felperes részéről benyújtott pályázati anyag, az adható 30 pont helyett tévesen kapott csak 12 pontot. Az ítélet indokolása szerint bár a pályázati kiírásban szakmai tervet vártak a felperestől, ehhez képest üzleti terv ismérveit kérték a felperesen számon. Az ítélet szerint ez sérti súlyosan a tisztességes eljárás törvényi követelményeit, mivel a szakmai terv a múlt, míg az üzleti terv a jövőre vonatkozik, az alperes pedig kifejezetten a jövőre vonatkozó célkitűzések ismertetésének elmaradását jelölte meg hátránnyként, amire való hivatkozás egy szakmai tervben kizárt, különösen arra tekintettel, hogy ilyen útmutatást a pályázati feltétel 4.2.33. pontjában nem tartalmazott, így annak kifejtésének szükségességéről és elvártságáról a felperes nem is tudhatott.

[36] Összességében a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes megsértette a Ket. alapelveit, a Korm.rendelet és a pályázati felhívás határozatban hivatkozott rendelkezéseit. Megállapította, hogy a megállapított jogsértések kihatottak az ügyféli jogokra, az ügy érdemére is, és mivel annyi pontot érintettek, hogy annak megadása esetén a felperes is elérte volna a megállapított ponthatárt, ezért a hatályon kívül helyezésről döntött.

[37] Az ítélet indokolása szerint az alperes által hivatkozott kúriai döntések nem voltak kötelezőek, többek között, mert a bíróság előtt folyó eljárás egy megismételt eljárás volt, azaz az új eljárásra kötelező végzés bírt kötelező erővel, másrészt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) a kúriai döntések közül kizárólag a jogegységi döntések bírósági határozatok gyűjteményében való közzétételéről rendelkezik a 42. §-ban, továbbá az Alaptörvény kizárólag a jogegységi döntéshez fűz kötelező erőt, más döntéshez nem, továbbá a kúriai döntéstől való eltérés indokolási kötelezettsége a Pp. 346. § (5) bekezdésének előírása nélkül is elvárt volt a kereset teljes körű kimerítésének követelménye alapján.

[38] Az ítélet indokolása szerint az alperes a Pp. 114. §-ára alapítottan eljárás szabálytalansága iránt előterjesztett kifogása az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdésével összefüggésben alaptalan volt, ugyanis az alperes a reá átforduló bizonyítási kötelezettség ellenére azon állítását nem bizonyította, hogy betartotta az egyenlő bánásmód és a törvény előtti egyenlőség követelményét. Az ítélet indokolása szerint az alperes által kifogásolt szabálytalanság az ügy érdemének eldöntése körébe tartozik, melyről kizárólag a Kúria dönthet az erre irányuló felülvizsgálati kérelem folytán, ezért az alperesi kifogás jellegénél fogva bírósági intézkedést nem igényelt.

[39] Az ítélet az új eljárásra nézve azt az útmutatást adta az alperesnek, hogy az egyes pontokhoz fűzött bírósági megállapítások betartásával kell újraértékelni a pályázat felperes által vitatott pontjait, betartva a törvény előtti egyenlőség, a tisztességes eljárás és az egyenlő bánásmód megtartásának követelményét is. Az ítélet szerint a felperest kell olyan helyzetbe hozni, mint a vele összehasonlítható helyzetben lévő és diszkriminációval érintett pályázót,

tehát azon pontok tekintetében, ahol a bíróság az egyenlő bánásmód követelményének a megsértését megállapította, a felperes sem kaphat kevesebb pontot, mint a bizonyítottan pozitív diszkriminációval érintett pályázó.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[40] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az 1952. évi Pp. 275. § (4) bekezdésére hivatkozással az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, elsődlegesen a kereset elutasításával, másodlagosan a Fővárosi Törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezésével.

[41] Az ítéletet jogsértőnek találta, egyrészt azért, mert figyelmen kívül hagyta a kúriai joggyakorlatot, az alperes által hivatkozott Kfv.37.909/2007/10., Kfv.37.769/2015/5., Kfv.35.732/2018/6., Kfv.35.012/2018/5., Kfv.35.138/2017/5., Kfv.35.668/2016/6. számú határozatait, és tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a Kúria döntései kötelező erővel nem bírnak, ezen kötelezettség Alaptörvényben történő kimondása hiányában, mely alperes által hivatkozott kúriai ítéletek figyelmen kívül hagyása a felülvizsgálati kérelem szerint azt eredményezte, hogy más pályázók pályázatát érintő határozatokat is vizsgálta, másrészt az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerint a bizonyítási teher átfordítását a kúriai gyakorlattal szemben alkalmazta.

[42] Kiemelte, hogy a Kfv.II.37.769/2015/5. számú kúriai ítélet szerint más pályázók pályázatait vonatkozásában hozott határozatok nem vizsgálhatók, és a Fővárosi Törvényszék ítélete indokolásában bár az egyenlő bánásmód követelményére hivatkozott, az alperes szerint azonban az egyenlő bánásmód mércéje az előre meghatározásra került pályázati felhívásban rejlik. Érvelése szerint az egyenlő bánásmód megtartásának követelménye azzal ellenőrizhető, hogy a határozat megfelel-e a pályázati kiírásban foglalt előírásoknak, és nem a két egymástól különböző tartalmú pályázat összehasonlításával biztosítható.

[43] Az alperes érvelése szerint téves az az ítéleti álláspont is, hogy a törvényben szabályozott eljárási szabályoktól (kérelemhez kötöttség, perbeli legitimáció) törvényi engedély nélkül el lehet térni az egyenlő bánásmód követelménye betartására hivatkozva. Az alperes szerint az ítélet azon előírása, hogy a felperesnek legalább annyi pontot kell kapnia megismételt eljárásban, mint a legeredményesebb pályázónak, sérti az egyenlő bánásmód követelményét, mert a pályázati felhívás előírásait figyelmen kívül hagyva kötelezi arra az alperest, hogy a pályázati felhívás szövegétől eltérően többlet pontokat adjon az arra nem jogosult felperesnek, miközben más pályázók esetében a jogosulatlan többletpontok kiosztására nem került sor.

[44] A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság helytelenül értelmezte az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási terhet, e körben nem vette figyelembe az alperes által hivatkozott kúriai döntéseket, az ezzel kapcsolatos eljárási kifogást nem bírálta el, ami az alperes szerint az 1952. évi Pp. 114. §-át sérti.

[45] A felülvizsgálati kérelem a pályázati kiírásban szereplő értékelési szempontokat az ítéleti megállapításokra reagálva annak sorrendjében vitatta az alábbiak szerint.

[46] A 4.2.2. értékelési szempont körében kiemelte, hogy az értékelésbe bevont tényezők meghatározása során az alperes mérlegelési jogkörében járt el, ezért az értékelésbe bevont tényezők meghatározása, megválasztása nem eshet az alperes terhére, másrészt abból, hogy a felperes az 5 elérhető pontból 3 pontot kapott, önmagában következik, hogy a határozatban felsorolt és előnyként értékelt szempontok figyelembe vételre kerültek, továbbá az ítélet tévesen mellőzte az alperes perben előterjesztett védekezését, és tévesen értékelte a felperes alperes szerint megalapozatlan kereseti kérelmére tett alperesi hivatkozásokat a határozat kiegészítéseként.

[47] A 4.2.4. pontban megjelenő pályázati feltétel körében hivatkozott arra, hogy a bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem derült ki a határozatból, hogy miért került az egyébként maximum 5 ponttal értékelhető feltétel 4 pontban értékelésre, ugyanis ezt a határozat világosan és okszerűen megindokolta. Hivatkozott arra, hogy az értékelésnél a fordításnál nem a hiteles, hanem a pontos fordítást hiányolta. Állította, hogy a felperes által hivatkozott más pályázók honlapjai nem összehasonlíthatóak a felperes honlapjával, ugyanis egy 2019-20-as állapot vizsgálata nem bizonyítja, hogy a pályázat benyújtásakor, 2013-ban milyen honlapot működtetett a felperes és a bíróság részéről összehasonlítható pályázók honlapjai.

[48] A 4.2.6. pályázati kiírásban szereplő feltételhez kapcsolódóan a felülvizsgálati kérelem hivatkozott arra, hogy az a körülmény, amit az ítélet az alperesnek felró, nevezetesen, hogy nem jelölte meg a többi pályázó esetében milyen adatokat vizsgált – csupán a nyertes 130 db pályázat újraértékelése során lehetne ellenőrizhető, melyre nincs lehetőség.

[49] A 4.2.7. pontban szereplő pályázati kiírásban található feltétel körében az alperes szerint téves volt az ítélet azon megállapítása, amely az 1952. évi Pp. 339/A. §-ára hivatkozott, ugyanis a pályázat lényege a benyújtáskori időállapot szerinti értékelés, másrészt a cégnyilvántartásban tényszerűen szerepelt a felperes esetében a 67,5%-os részesedéssel rendelkező tag esetében az egyébként tiltott gazdasági tevékenység ténye 2014. május 12-ig, mely megalapozta az összeférhetlenség miatti 5 pont levonást. Állította, összehasonlításra nincs lehetőség, és sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszék amellett, hogy kifejezésre juttatta, hogy az összeférhetlenség más pályázónál is pontlevonást kellett volna eredményezzen, csak azért tartja sérelmesnek a felperes esetében a pontlevonást, mert más nyertes pályázó esetében a pontlevonást hasonló tényállással nem alkalmazta.

[50] A 4.2.29. pont szerinti pályázati kiírás feltételéhez kapcsolódó értékelésnél a felülvizsgálati kérelem hivatkozott arra, hogy a Korm.rendelet 3. § (10) bekezdése egyértelmű feltételeket rögzít, és az értékelésnél a pályázat benyújtáskori időállapota számít.

[51] A 4.2.33. pályázati kiírásban szereplő szakmai terv értékelése körében hivatkozott arra, hogy a bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata helytelen értékelést tartalmaz. Állította, hogy a *terv* szó jelentéséből önmagában következik, hogy jövő orientált lehet, azaz a múltbeli események, eredmények összessége nem minősíthető tervként. Nem vitatta, hogy a szakmai terv szempontjai a pályázati kiírásban nem részletesen, hanem csak példálózva kerültek felsorolásra, de álláspontja szerint az alperes helyesen, a mérlegelés

szempontjait betartva értékelt, és azt vizsgálta, hogy a hét éves ciklusra a felperes rendelkezik-e konkrét célkitűzéssel és felmérte-e a kihívásokat.

[52] A felülvizsgálati kérelem jogsértőnek találta az ítélet új eljárásra kötelező rendelkezését is, állítva, hogy azzal, hogy azt írta elő, hogy azon pontok esetében, ahol az ítélet az egyenlő bánásmód követelményének megsértését megállapította (4.2.4., 4.2.7., 4.2.29.) a felperes sem kaphat kevesebb pontot, mint a bizonyítottan pozitív diszkriminációval érintett pályázó, ezzel ugyanis az alperes hatáskörét a bíróság elvonta, és gyakorlatilag reformatórius jogkör gyakorolt a kasszációval szemben.

[53] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását indítványozta, hangsúlyozva, hogy az ítéletben foglaltakkal egyetért.

[54] A felperes szerint a bíróság helyesen állapította meg, hogy csak a Kúria jogegységi határozatai bírnak kötelező erővel, a törvényszék pedig ítéletével megindokolta, hogy a perbeli ügy egyedisége a Kúria döntéseitől való eltérést miért tartotta indokoltnak. Álláspontja szerint a korlátozott precedensrendszer a kiforrott jogértelmezési irányt biztosító tényállások vonatkozásában áll a döntéshozó bíróságok rendelkezésére mint mérlegelendő útmutatás, de nem kötelezheti az alsóbb fokú bíróságokat. A felperes szerint a precedens rendszer nem korlátozhatja a bíróság szabad mérlegeléssel kapcsolatos álláspontját. Hangsúlyozta, hogy az elbírálás egyedisége kiemeli az ügyet az eljárási cselekményeivel együtt a precedensképes határozatokkal való összehasonlíthatóság köréről.

[55] Nem vitatta, hogy az egyenlő bánásmód elve a pályázati kiírásban foglaltakból következhet, de állította, hogy az alperesnek az egyenlő bánásmód elvét az elbírálás során kellett volna érvényesítenie.

[56] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a felülvizsgálati kérelem az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdés és 114. § megsértésére alaptalanul hivatkozott, mert a kifogás az ügy érdemére vonatkozó érvelés volt, másrészt mivel a felperes az alperes határozata alapjául szolgáló tényállást minden elemében vitatta, ezért elrendelhető volt a felperesi bizonyítás, azaz a törvényszék jogszerűen járt el.

[57] A felülvizsgálati ellenkérelem a pályázati kiírás 4.4.2. - 4.2.33. feltételeinek bíróság általi értékelését minden elemében jogszerűnek vélte.

[58] A felperes szerint a bíróság nem vonta el az alperes hatáskörét az új eljárásra utasítással sem, pusztán meghatározta a jogszerű határozat meghozatalának kereteit.

A Kúria döntése és jogi indokai

[59] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak miatt érdemben alapos.

[60] Kiemeli a Kúria, hogy az 1952. évi Pp. 270. § (2) bekezdése, 272. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet jogszerűségét – az 1952. évi Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően – amellet, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben kell, hogy vizsgálja a Kúria, töretlen a bírói gyakorlat abban is, hogy a megismételt eljárás eredményként hozott határozat jogszerűsége körében a Kúriának azt is vizsgálnia kell, hogy az ítélet megfelel-e vagy sem az elrendelő ítéletben foglalt iránymutatásnak.

[61] E körben a Kúria megállapította, hogy a jelen felülvizsgálati eljárásban vizsgált ítélet meghozatala során a bíróság a Kúria Kfv.IV.38.010/2017/8. számú ítélete, annak [29] bekezdésében foglalt útmutatásnak megfelelően járt el, azaz a felperes kifogásai mentén vizsgálta az alperes által elvégzett mérlegelés okszerűségét, a Kormány új felszámolói névjegyzékbe történő felvételére vonatkozó pályázati felhívás (HÉ2013/16.) 4.2., a szakmai és gazdasági tevékenység, szakmai program értékelése során figyelembe veendő 4.2.2. - 4.2.33. alpontokban szereplő értékelési szempontokhoz kapcsolt pontozás során.

[62] Annak kérdését, hogy az alperesnek mérlegelési jogkörben eljárva kellett a felperes pályázatáról és más pályázatokról is döntenie, az Alkotmánybíróság 33/2004. (XI.7.) AB határozata, mely a Korm.rendelet egyes rendelkezései alkotmányossági kérdését vizsgálta, már megválaszolta annak többek között (28) bekezdésében. Az 1952. évi Pp. 339/B. §-a a mérlegelési jogkörben hozott határozat jogszerűségi kritériumait adja meg, mely szerint amennyiben a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének az okszerűsége kitűnik, akkor a határozat jogszerű.

[63] A felszámolói névjegyzékbe vételhez kapcsolódóan az egyenlő bánásmód követelményének betartását a felülvizsgálati kérelem sem vitatta, de tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az egyenlő bánásmód mércéje a pályázati kiírás csupán, és ha mindegyik pályázat a pályázati felhívás szerint kerül elbírálására, akkor a határozat nem sértheti az egyenlő bánásmód követelményét. A Kúria álláspontja ugyanis az, hogy nem elegendő a pályázati kiírás mindenki számára egyenlő esélyt biztosító feltételeinek a meghatározása az egyenlő bánásmód érvényesüléséhez, hanem a pályázatok elbírálásánál is, a pályázatok alperes általi értékelésénél is be kell tartani az egyenlő elbánás elvét, ellenkező esetben az azonos helyzetben lévő pályázók, akik azonos feltételek ismeretében pályáznak, de az eltérő szempontú értékelés miatt egyeseknél a többi pályázóhoz képest kedvezőtlenebb módon kerül sor egy-egy pályázati feltétel értékelésére, hátrányt szenvednek.

[64] Az egyenlő bánásmód pályázatok értékelésénél történő betartásának követelménye magából a Korm.rendeletből is következik, hiszen annak 8. §-a kifejezetten utal arra, hogy a szabályozás a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK Európai Parlament és Tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja (a továbbiakban: irányelv). Az irányelv rögzíti az egyenlő bánásmód követelményének betartását, és kizárni rendeli annak lehetőségét, hogy a hatóságok vizsgálati jogkörüket önkényesen alkalmazzák. Bár az irányelv szabályozása jelen esetben közvetlen hatállyal nem bír, az alkalmazandó Korm.rendelet irányelv fényében történő értelmezése indokolhatja az egyenlő bánásmód betartását a pályázatok elbírálása során is.

[65] Az egyenlő bánásmód követelményének betartásán nem változtat az a körülmény sem, hogy a Korm.rendelet 2020.április 25-én hatályba lépő 4. § (1a) bekezdése második mondata tartalmazza, hogy a pályázó nyilvántartásba vételével kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárásban más pályázókat az ügyféli jogállás nem illeti meg, az ügyféli jogállás hiánya ugyanis mindössze azt eredményezi, hogy egy adott pályázó egy másik pályázó a vonatkozó eljárásban nem vehet részt, ellenben az egyenlő bánásmód megsértésének Alaptörvényünkben is rögzített tilalma vizsgálatának kizártságát nem eredményezheti.

[66] A Kúria álláspontja szerint azonban az egyenlő bánásmód követelményének megsértése az olyan pályázati feltételeknél, ahol az értékelést semmilyen mérlegelést nem enged meg, azaz kógens rendelkezést tartalmaz, nem merülhet fel akkor, ha egyébként ezen feltétel pályázó esetében történő értékelésekor a jogszabály által előírt kógens feltételeket betartották. Ilyen feltételként tekintett a Kúria a pályázati kiírás 4.2.29. pontjában megjelenő értékelési körülményre, ahol a pályázó 2 pontot akkor kaphatott, amennyiben három-négy leterheltnak minősülő törvényszék illetékességi területén tartja fenn székhelyét vagy fióktelepét, legalább a névjegyzékbevételelől számított hét évig.

[67] Ahol azonban a mérlegelés az alperesre hárult – és ilyen volt a legtöbb, perben is értékelendő pályázati feltétel, és a bíróság kimondta az egyenlő bánásmód sérelmét – konkrétan a 4.2.29. pontot a fentiek miatt nem számítva, a 4.2.4., és a 4.2.7. pontban megjelenő pályázati feltételnél, és a sérelem elérte azt a szintet, hogy az egyenlő bánásmód betartásának a vitatása eredményes legyen, a határozat jogsértését az ítélet helyesen állapította meg, pusztán az egyenlő bánásmód megsértése miatt is.

[68] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, korlátozott precedensrendszerrel összefüggésben a Kúria a következőket tartja kiemelésre érdemesnek.

[69] Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése bár kétségtelen, hogy nem mondja ki a jogegységi határozat mellett, hogy minden kúriai döntés kötelező, ellenben a Kúria feladata az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdéséből következően a bíróságok jogalkalmazásának egysége biztosítása, melynek részletezése sarkalatos törvényekre van bízva. A törvényesség része a Kúria korábbi döntéseinek tiszteletben tartása.

[70] 2020. április 1-től, a 2012. január 1. után Bírósági Határozatok gyűjteményében közzétett egyedi határozatok precedens erőt kaptak, és bár el lehet térni az alsófokú bíróság részéről ezen kúriai döntésektől, de ezt kifejezetten indokolni kell. A Pp. 346. § (5) bekezdése erre vonatkozó külön útmutatást is ad, és a Pp. 400. §, valamint a Kp. 121. § külön felülvizsgálati lehetőséget biztosít a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással.

[71] A felülvizsgálni kért ítélet indokolása azonban arra helyesen hivatkozott, hogy a Kúria döntésétől való eltérés indokolási kötelezettsége – kúriai döntésre történő hivatkozás esetén – a Pp. 346. § (5) bekezdésének előírása nélkül is elvárt volt a kereset teljes körű kimerítésének követelményei alapján.

[72] A felülvizsgálati kérelem e körben helyesen hivatkozott arra, hogy az általa hivatkozott kúriai döntések figyelmen kívül hagyásának pusztán eljárási indokra történő hivatkozásával az ítélet valóban megsértette az indokolási kötelezettséget, de a Kúria szerint ez nem olyan szintű, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

[73] A felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott kúriai döntések közül kettő (Kfv.37.909/2017/10., Kfv.37.769/2015/5.) vonatkozik a felszámolói névjegyzékbe vételhez kapcsolódó alperesi határozat értékelésére, és kétségtelen, hogy kimondja az elsőként hivatkozott ítélet [15] bekezdésében az egyenlő bánásmód követelményének megtartását az adott ügyben, abban az eljárásjogi helyzetben, hogy egyes pályázatok csak egy eljárásban, mások a bíróság részéről hatályon kívül helyezett határozatok utáni megismételt eljárásban kerültek elbírálásra, kimondva az elbírálás során alkalmazott szempontrendszer azonosságát. Emellett az ítéletek kimondták azt is, hogy a közigazgatási per sajátossága, hogy a bírói vizsgálat az egyedi határozatra vonatkozik, és az anyagi jogerős hatósági döntéseket nem érintheti a felperes által elvárt teljes körű vizsgálat.

[74] Jelen ügyben ítélet [63-67] pontjában a Kúria már kifejtette az egyenlő bánásmódhoz kapcsolódó álláspontját.

[75] A felülvizsgálati kérelemben az alperes négy olyan kúriai döntésre hivatkozott, amely az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdésével foglalkozik, mindegyik adó ügyben. A Kúria szerint a Fővárosi Törvényszék nem sértette meg az 1952. évi Pp. 336/A. § (2) bekezdését. A rendelkezés maga a közigazgatási perben felmerülő bizonyítási kötelezettség megosztásával kapcsolatos szabályozást tartalmaz, azt az eljáró bíróság is helyesen értelmezte, ugyanis magából az Ebktv. bizonyításra vonatkozó 19. §-ban megjelenő szabályozásból is következik, hogy amennyiben az egyenlő bánásmód megsértését pusztán valószínűsíti az arra hivatkozó fél, az Ebktv. 19. § (2) bekezdés alapján e körben a bizonyítás megfordul.

[76] Erre tekintettel az alperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az 1952. évi Pp. kifogásra vonatkozó 114. §-ában foglaltakat a törvényszék megsértette, az ítélet ezzel kapcsolatos indokolásával a Kúria egyetért, azt megismételni nem kívánja.

[77] A Kúria szerint azonban függetlenül attól, hogy a felülvizsgálati kérelem az egyenlő bánásmód megsértését állító ítéleti értékelés jogszerűtlenségét állító részében nagyjából eredménytelen volt, azaz a Fővárosi Törvényszék a pályázati kiírás 4.2.4. feltételénél megjelölt honlap értékelésnél az alperes általi 1 pont, illetve a pályázati kiírás 4.2.7. pontban rögzített pályázati feltételnél az összeférhetetlenség körében az 5 pont levonást a bíróság értékelhette jogszerűtlennek – mindez mégsem eredményezhette azt, hogy a felperes elérje egy újraértékelés esetén a felszámolói névjegyzékbe történő bekerüléshez előírt minimális 144 pontot az alábbiak miatt.

[78] A pályázati kiírás 4.2.2. feltétel alperes általi értékelése a Kúria álláspontja szerint megfelelt az 1952. évi Pp. 339/B. §-ában foglalt szempontrendszernek, az alperes határozata közel másfél oldalon keresztül értékelte a pályázatot, és- a bíróság ítélete indokolásával szemben- -abból nem állapítható meg, hogy pusztán hátrányokra építette az értékelést, már csak annak következtében sem, hogy az itt adható 5 pontból a felperes 3 pontban részesült az értékelésnél.

[79] A 4.2.4. pont esetén a felülvizsgálati kérelem arra helyesen hivatkozott, hogy a különböző pályázók honlapjai összehasonlításánál csak a pályázat benyújtáskori időpontja bírhat relevanciával, azaz az elbíráláskori állapot, hiszen az esélyegyenlőséget éppen ez biztosítja. A Kúria egyetértett azzal az alperesi érveléssel is, hogy a határozat részletesen megindokolta, hogy az egyébként itt adható maximális 5 pont helyett miért került sor egyetlen pont levonására a pályázó részéről, azaz a határozat világos és okszerű indokolást tartalmaz.

[80] A pályázati kiírás 4.2.6. pontban megjelenő pályázati feltétel esetében, ahol a pályázónak a pályázat benyújtásának évét megelőző két évi számviteli törvény szerinti éves beszámolójának pénzügyi szempontú értékelését kellett elvégezni – a Kúria álláspontja szerint a bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy az alperes értékeléséből nem derül ki, hogy az egyébként itt adható 5 pont helyett a felperes miért csak 4 pontot kapott.

[81] A pályázati kiírás 4.2.7. pontja szerinti pályázati feltétel az összeférhetetlenség kérdésével foglalkozott. Amellett, hogy e téren az egyenlő bánásmód megsértése bíróság általi megállapítását a felülvizsgálati kérelem eredménytelenül támadta, a Kúria kiemeli, hogy ettől függetlenül is okszerűtlen volt az alperes értékelése, ugyanis a pályázati kiírás a 4.1.9. alpontban felsorolt gazdasági *tevékenység folytatását* nevesíti hátrányként a pályázó vagy annak vezető tisztségviselője, vagy legalább 25%-os részesedéssel rendelkező tag esetében – és nem a cégnyilvántartás vagy NAV adataiból fellelhető tevékenységi kód megjelölést.

[82] Abban viszont tévedett a bíróság, és az alperesi felülvizsgálati kérelem helyesen állította, hogy az 1952. évi Pp. 339/A. §-a nem sérült az alperes azon értékelésével, amikor a pályázat benyújtáskori időállapotát vizsgálta, ellenkező értelmezés ugyanis ahhoz az anomáliához vezetne, hogy egy megismételt eljárásban a pályázók a korábbi hibákat, hiányosságokat kijavíthatnák, azaz más pályázókhoz képest kedvezőbb helyzetbe kerülnének.

[83] A pályázati kiírás 4.2.29. pontjában megjelenő, és a felszámolói székhely, illetve fióktelep fenntartására történő vállalat tartalmazó pályázat elbírálása során az alperes az értékelés során jogszabályt nem sértett, a Kúria fentebb kifejtett álláspontja szerint e pontnál az egyenlő elbánás elve sem sérült. A felülvizsgálni kért ítélet indokolása, annak 21. oldala is megjegyzi, hogy négy törvényszék esetén is ugyanannyi pont járt az értékelés során, mint három törvényszék esetén. Itt jegyzi meg a Kúria, bár az ügy szempontjából jelentősége nincs, hogy a felülvizsgálati kérelem helyesen hivatkozott arra, hogy a Korm.rendelet 3. § (10) bekezdése egyértelmű szabályozást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a pályázat benyújtáskori időpontja, és nem a későbbi vállalat számít a fióktelep száma értékelésénél.

[84] A pályázati kiírás 4.2.33. pontban megjelenő feltétele a pályázó által bemutatott szakmai terv értékelésére vonatkozott, amely pályázati rész tartalmát a Kúria álláspontja szerint az alperes mérlegelési jogkörében eljárva okszerűen mérlegelte, az 1952. évi Pp. 339/B. §-ában foglalt szempontoknak az értékelés megfelelt. A felülvizsgálati kérelem alappal támadta a Fővárosi Törvényszék ítélete ezen értékeléshez kapcsolódó indokolását, és alappal hivatkozott arra, hogy a szakmai terv általános jelentéséből is következik, hogy az csak jövő orientált lehet, azaz a múltbeli események és múltbeli eredményesség összegzése nem tartozik a terv kategóriájába.

[85] A Kúria álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék az alperes határozata 25–26. oldalán e pályázati elemhez kapcsolódó értékelésnél jogsértő módon állapította meg a tisztességes eljárás követelményeinek sérülését, ugyanis az alperes határozata részletesen felsorolja milyen pozitívumokat vett figyelembe, és nevesíti a hátrányokat is, többek között hiányolva minden stratégiai tervezés közismerten legáltalánosabb eszközének nevezett ún. SWOT-elemzés hiányát.

[86] A Kúria szerint az alperes határozata az 1952. évi Pp. 339/B. §, a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben megfogalmazott követelményeknek megfelelő indokolását adta annak, hogy a felperes ezen pályázati elemre a maximálisan adható 30 pont helyett miért csak 15 pontot kapott.

[87] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem a pályázati kiírás 4.2.4., 4.2.6., 4.2.7. alpontjában szereplő feltétel alperesi határozatban megjelenő értékelését jogsértőnek találó ítéleti megállapításokat bár eredménytelenül támadta, ezen alpontok alapján felperes pályázatára adható összesen 7 többletpont sem eredményezheti a felperes pályázatának olyan többletponttal történő értékelését, amely a pályázatok értékelése során kialakult 144 pont eléréséhez szükséges, figyelemmel arra, hogy az alperes felülvizsgálattal érintett határozata szerint a felperes 134 pontot ért el, azaz a további 7 ponttal sem éri el a 144 pontot.

[88] Tekintettel arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme a bíróság a pályázati kiírás 4.2.2., 4.2.29. és 4.2.33. alpontját értékelő alperesi határozat jogszerűtlenségét állító ítéleti rész vonatkozásában az ítéletet eredményesen támadta, a Kúria a jogerős ítéletet az 1952. évi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította az 1952. évi Pp. 339. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában.

Elvi tartalom

[89] *A felszámolói névjegyzékbe vétel során a pályázati kérelmek elbírálásánál, az egyes pályázati szempontok értékelésekor az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülnie kell.*

Záró rész

[90] A Kúria a pervesztes felperest kötelezte az 1952. évi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az alperes jogi képviselővel összefüggésben felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg, az elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban kifejtett jogi képviselői munkára tekintettel.

[91] A pervesztes felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § szerinti elsőfokú eljárási illeték, és az Itv. 50. § (1) bekezdés és 39. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is köteles.

[92] Az ítélettel szembeni felülvizsgálat lehetőségét az 1952. évi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. május 11.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Rák-Fekete Edina s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő